

nogen Forandring, uden at det forud er Bælgerne bekendt, uden at disse Forandringer skee med Bælgernes Samtykke. Jeg skal tilføje, at der ingenlunde er nogen Banskfelig ved at faae Forandringer gjorte i Grundloven, naar man virkelig anseer dem for uskellige, der er ikke nogen Vidtløftighed forbunden dermed, det medtager heller ikke lang Tid, og vi have jo nu ogsaa ved de hyppige Valg lært det, at selv Oplosninger og nye Valg ere, naar det gjælder vigtige Spørgsmaal, ikke af saa overordentlig Betydning, at man jo nok kunde underkaste sig de dermed forbundne Ulemper. Saadan er Thingets Stilling til denne Sag. Hertil skal jeg endnu sige, at Thinget ikke kjender „Partier“, der ere imod Valgloven; her er ingen Partier paa Rigsdagen, der ere imod Valgloven. Hos Regjeringen har man Grund til at antage, at der heller ikke er Noget, der er derimod. At der kan være enkelte Mennesker udenfor Thinget, der ere imod Valgloven, kan gjerne være; men den Mening, at Valgloven skulde forandres, er ingenlunde traadt frem paa en saadan Maade, at der for Thinget skulde være allerringeste Grund til at tage Hensyn dertil.

Premierministeren: Den ærede Taler yttrede, at man ikke kunde komme Regjeringen imøde, før den bestemt havde udtalt sin Anskuelse. Med Hensyn til de Gjenstande, hvorom der hidtil har været Tale, navnlig i det sidste Møde, har Regjeringen, som jeg troer, meget bestemt og klart udtalt sin Anskuelse. At det med Hensyn til Indholdet af Fællesforfatningen ikke er muligt for Regjeringen med Bestemthed at udtale, hvad Thinget kunde ønske derom udtalt, vil jeg gjerne tilstaae, og jeg indseer meget godt, at gjenfærdig Tillid er aldeles fornøden, for at det store, for Fædrelandet vigtige Værk skal blive fuldendt, hvortil vi ere kaldede, og det gjør mig ondt, at jeg ikke seer en Stemning, der kan give noget Haab derom. Naar den ærede Taler gjentog, hvad der tidligere er yttret, at den Uvillie, der er til at gaae ind paa Noget, der kan føre til Forandring i Valgloven, er begrundet derved, at Bælgerne i det Dieblis, de valgte deres Repræsentanter, ikke vidste, at der vilde blive

mærke, at Bælgerne meget godt vidste, at der blev Tale om Forandringer i Grundloven, og at ogsaa derved Valgloven kunde blive afficeret, men at der derhos aldeles ikke er Tale om i Regjeringsudkastet at gjøre en eneste Forandring i Valgloven. Der er blot Tale om at lette Forandringer i Valgloven for Fremtiden, hvilke Forandringer dog ikke kunne gaae for sig uden ved Overensstemmelse mellem de to Grene af Lovgivningsmagten, Rigsdagen og Regjeringsmagten, og det vil altsaa langtfra være let at tilvejebringe Forandringer, men det vil tværtimod have sine store Banskfeligheder. Dertil kommer endnu, at, forinden Grundloven kan blive endeligt vedtagen, skal der træde en ny Rigsdag til, der er fremkommen ved nye Valg. Det forekommer mig altsaa, at man har al mulig Garantie, og ikke uden en meget vidt drevnen Ungsteligthed, med hvilken jeg troer, at det er umuligt, at man kan komme nogen Vel, kan frygte for, at Bælgerne skulde blive overraskede derved, at der i den nye Grundlov blev hegned mindre om enhver Deel af de nuværende Valgregler, end der gjøres i den nuværende. Naar den ærede Taler har sagt, at der i Folket ikke er Partier imod Valgloven, saa vil jeg jo heller ikke paastaae, at der er Partier, skjøndt det dog maaskee vilde være vanskeligt nok at benægte; men at der er mange Meninger om Valgloven eller idetmindste om enkelte Dele af den, at der er Mange, der troe, at enkelte Dele af den trænge til Forandring, det troer jeg er vitterligt. Men hvor Fleertallet af Folket er, det er Noget, som det aldeles ikke kan hjælpe at disputere om; det maa Enhver opfatte paa en umiddelbar Maade ved at sammenligne Alt, hvad der er blevet ham bekendt, og man veed jo, at hver Enkelt's Opfatning er meget forskellig, og det er jo ikke saa syndeligt, om Opfatningen af dette Spørgsmaal er en anden i Rigsdagen end udenfor Rigsdagen.

Ordføreren: Det har virkelig gjort mig meget ondt at høre, at den ærede Minister har troet, at der i sidste Møde her var faldet Uttringer, der kunde forstaaes saaledes, at man havde klaget over den Maade, hvorpaa den ærede Minister havde behandlet denne Sag og navnlig Thinget. Jeg, som i denne